

Man anser det endvidere — bl. a. ogsaa i Overensstemmelse med de Tanker, der ligger bag Egnspanudvalgets Betænkning af 1936 — for meget vigtigt, at man sørger for, at det offentlige faar Adgang til at sikre sig de foreslaaede Arealer til Lejrpladser og Feriekolonier, og man foreslaar derfor, at der indføjes en Bestemmelse i Loven, f. Eks. som følger: „Arealer til Lejrpladser og Feriekolonier kan af det offentlige eksproprieres efter Reglerne i kgl. Anordning af 5. Marts 1845.“

For saa vidt en saadan Ekspropriationshjemmel ikke kan gives, bør man drage Omsorg for, at Jordlovsudvalget faar Adgang til at købe de Arealer, der er nødvendige for at skaffe Befolkningen Adgang til Skov og Strand, og man foreslaar derfor, at der i Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 i § 7 næstsidste Linie mellem Ordene „Indbyggere“ og „kan“ indføjes: „samt til Erhvervelse af Arealer, der maa anses for velegnede til Oprettelse af Teltlejrpladser, Feriekolonier, eller som paa lignende Maade af Hensyn til Befolkningens Friluftsliv er af væsentlig Betydning for Almenheden, jfr. Lov Nr. 140 af 7. Maj 1937 om Naturfredning“. Til § 8 bør endvidere føjes som nyt Stykke: „De i Henhold til Lov Nr. 140 af 7. Maj 1937 om Naturfredning nedsatte Fredningsnævn, Overfredningsnævnet samt Naturfredningsraadet skal være berettiget til at gøre Indstilling til Statens Jordlovsudvalg og Landbrugsministeriet om Erhvervelse af Arealer, hvortil Adgangen for Almenheden er af væsentlig Betydning.“ Endelig bør til § 10 føjes som nyt Stykke 3: „Det Beløb, som af den i Stykke 1 nævnte Sum kan stilles til Raadighed til Erhvervelse af Arealer af Betydning for Befolkningens Friluftsliv, maa i de anførte 4 Finansaar ikke overskride 300 000 Kr.“